

Livet som Lov. Det er netop Sagen. Der er jo saa meget Skjont og Godt, man kan ønske sig her i Verden, men at give Lov paa alle disse Omraader, saa snart der er noget Skjont, man vil naae, vil i mange Tilfælde ikke alene blive vauffeligt, men ligefrem umuligt. Jeg kan maasse senere — det vil nu vise sig — komme ind paa at undersøge, om disse Principer, som et enkelt Medlem af Udvalget særlig har gjort sig til Talsmand for, kunde siges til Gulde at være fyldestgjorte ved de Endringsforslag, som han har stillet. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa nu, og vilde helst ønske, at jeg ikke behøvede at komme ind paa det, fordi det efter min Mening kun vil forlænge Debatten. Det er kjønne Diskussionsemner, men det praktiske Udbytte, tror jeg vi ville komme til at mangle. Jeg har som Ordfører kun at motivere de af Udvalget stillede Endringsforslag nemlig Nr. 7, 9, 10 og 11. Angaaende Udvalgets Endringsforslag under Nr. 7 skal jeg bemærke, at Forholdet hidtil her i Landet har været det, at naar Faderen til et uægte Barn afgik ved Døden, var dermed dette Barns Arv paa Alimentationsbidrag faldet bort; saa fik Barnet og dets Moder Intet mere. Lovforslaget gik lidt videre, idet det foreslog, at naar Faderen døde, uden at efterlade sig Enke eller ægte Børn, skulde der afsættes et saa stort Beløb, som Alimentationsbidraget i det Hele, indtil Barnet fyldte 18 Aar, vilde beløbe sig til. Udvalget har imidlertid ment at burde gaa et Skridt videre. Vi betragte nemlig Alimentationsbidragene som en Gjæld, Barnefaderen har paataget sig, og jeg ser ikke, at det rigtig kan betragtes paa anden Maade. Men nu er det jo saaledes, at den Gjæld, en Mand paatager sig, hæfter hans Bo for, naar han dør, og derfor mene vi ogsaa, at Forpligtelsen til at udrede Alimentationsbidrag af Barnefaderens Bo bør udstrækkes til det Tilfælde, at han efterlader sig Enke og ægte Børn. Imidlertid kan det ikke negtes, at der er Hensyn, der bør tages til Enken og de ægte Børn, og at stille de uægte Børn heldigere end de ægte kan der fornøftigvis ikke være Tale om. Udvalget har derfor i Endringsforslaget under Nr. 7 foreslaaet, at det affatte Bidrag, naar der er Enke eller ægte Børn, ikke maa overstige, hvad det uægte Barn vilde have arvet, hvis

det havde været et ægte Barn. Det er det væsentlige i Udvalgets Endringsforslag under Nr. 7. I Udvalgets Endringsforslag under Nr. 9 har man særlig taget Hensyn til de kommunale Betæneligheder. Der har jo under denne Sags tidligere Behandling her i Thinget været reist mange kommunale Betæneligheder mod denne Lov. Som det vil erindres, er Forholdet nemlig dette, at, hvis denne Lov vedtages, kan Moderen til det uægte Barn gennem Kommunen faae sit Alimentationsbidrag. Hun vil vende sig til sin Opholdskommune. Denne staffer paa hendes Vegne Alimentationsbidraget gennem Faderens Opholdskommune eller hans Forsørgelseskommune. Men saa kan det jo være — det er ikke saa meget utæneligt endda, — at Barnefaderen ikke har nogen Formue, og at han paa ingen Maade kan udrede det Alimentationsbidrag, han skal udrede, og i saa Fald bliver det Kommunen, som kommer til bestandig at staa i Forstud for dette Alimentationsbidrag. Nu er det blevet indvendt derimod, at under saadanne Forhold kunde en fattig Kommune komme til for evige Tider at staa i Forstud og udrede Alimentationsbidrag til en velhavende Barne moder, og man maa indrømme, at saadanne Betæneligheder ere paa deres rette Plads, thi dette Forhold vil i det Hele være unaturlig? Udvalget foreslaar derfor, at for at Barnemoderen kan faae Alimentationsbidrag gennem Kommunalbestyrelsen, maa hun staffe Attest fra sin Opholdskommunes Kommunalbestyrelse for, at hendes Formuesforhold ikke tillade hende selv at sørge for Barnets forsvarlige Underhold og Opdragelse. Udvalget har ogsaa ment, at der burde gøres en anden Indskrænkning i denne Ret for Barnemoderen til at henvende sig til Kommunen og faae sit Alimentationsbidrag gennem den. Udvalget har nemlig ment, at det burde kun gjælde de Kvinder, der have haft Forsørgelsesret her i Landet, og har derfor ogsaa foreslaaet en Tilføielse derom. Men under saadanne Forhold finder Udvalget ikke Anledning til at bibeholde den Bestemmelse, som blev sat ind i Lovforslaget i For her i Thinget, at dette, at hun skulde kunne henvende sig til Kommunen, er betinget af, at Barnefaderen opholder sig her i Landet. Da det nu kun bliver uformuende Mødre,